

2014-ben is várjuk közösségi szolgálatra az érettségi előtt állókat

A Nemzeti Köznevelésről szóló 2011. évi CVC törvény előírja a középiskolás diákoknak – az érettségi vizsga előfeltételeként – az 50 órás közösségi szolgálatot, melyet különböző, egészségügyi, szociális és jó-tékonysági, oktatási, kulturális és közösségi, környezet- és természetvédelmi, polgári és katasztrófavédelmi területen működő intézményekben, közös sport- és szabadidős tevékenység végzése közben, vagy óvodáskorú, sajátos nevelési igényű gyermekekkel, idős emberekkel való foglalkozás keretében tölthetnek le.

A közösségi szolgálat olyan tevékenység, melyet a diákok anyagi ellenszolgáltatás nélkül végeznek. A szolgálat végzése során nem csak a helyi közösség javát szolgálják, hanem fejlődik egyúttal együttműködő készségük, empátiájuk, kreativitásuk, felelősségvállalásuk is.

Sitke Község Önkormányzata a program hasznosságára való tekintettel, kihasználva a törvény adta lehetőséget,

már 2013-ban megállapodást kötött NYME Regionális Kutató Központtal és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Szombathelyi Tankerületével, ezáltal jogosulttá vált a közösségi szolgálatot végzők fogadására.

Ennek köszönhetően a tavalyi évben már 5 fő végzett nálunk közösségi munkát, főleg kulturális területen, hasznos segítséget nyújtva közösségi programjaink lebonyolításában, többek között a szüreti játszóházban, a nyári gyermektáborban, a dalos találkozón.

Reméljük, hogy nem csak a rendezvények lebonyolítói tartották eredményesnek a közösségi szolgálatot végzők munkáját, hanem a diákok is érezték a jól végzett munka örömét.

A sikeres együttműködésben bízva 2014-ben is várjuk azoknak az érettségi előtt álló diákoknak a jelentkezését, akik önkormányzatunk intézményeiben szeretnék letölteni közösségi szolgálatukat.

Morgós István

Sitke község önkormányzata rajzversenyt hirdet:

„AZ ÉN FALUM” címmel

Pályázati kategóriák: • alsó tagozatosok • felső tagozatosok • középiskolások • felnőttek

Minden pályázótól 1 művet kérünk. A technikák alkalmazásában, témában nincs megkötés, lehet bármely épület, program, stb.

A rajzpályázat anyagát névvel, címmel, a kategória megjelölésével kérjük leadni Sitke község könyvtárában vagy a polgármesteri hivatalban.

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2014. március 21. /péntek/

Az elkészített pályaművek a művelődési házban kerülnek kiállításra, ahol minden kedves látogató leadhatja 2014. március 29-én szavazatát a mesemondó délutánon, melyen a rajzverseny eredményét is kihirdetjük.

A mesemondó délutánra is március 21-ig várjuk a gyerekek jelentkezését!

Morgós István

Új folyóiratok, újságok a könyvtárban

A 2013-as esztendő számos változást hozott a könyvtárak térségi szolgáltató tevékenységének jogi szabályozásában és pénzügyi feltételrendszerében. Hatályát veszítette a többcélú kistérségi társulásokról szóló törvény, mely alapját képezte az elmúlt évek mozgókönyvtári ellátásának. Ezzel egy időben módosult a kulturális törvény is, amely az önkormányzati törvénnyel összhangban a települések kötelező feladatává tette a helyi könyvtári ellátás biztosítását. A feladatellátás egyik lehetséges módozataként a községi önkormányzatok szerződést köthettek a megyei könyvtár térségi szolgáltatásainak igénybevételére. Vas megyében 2012 decemberének végéig 194 önkormányzat kötött könyvtárellátási megállapodást a Berzsényi Dániel Könyvtár-

ral. A szerződésben a többi települési önkormányzattal egyetemben Sitke Község Önkormányzata is vállalta a könyvtár működéséhez szükséges személyi/tárgyi/technológiai feltételek biztosítását. A megyei könyvtár pedig – a városi könyvtárak szakmai közreműködésével – a rendelkezésre bocsátott, és csak erre a célra felhasználható állami támogatással széleskörű szolgáltatás-kínálatot alakított ki.

(Forrás: Berzsényi Dániel Megyei Könyvtár KSZR Hírlevél)

Ennek köszönhetően nem csak új könyvek és DVD-k kerültek az év végén könyvtárunkba, hanem új újságok is várják 2014 januárjától községünk lakosait. Figyelembe véve olvasóink igényeit, a következő kiadványok kerültek megrendelésre: Praktika,

Vidék Íze, Buci Maci, Csodakert Magazin, Bravo, Story, Nők Lapja, Tudatos Szülők Lapja, Kertészet és Szőlészet. Az újságok nem csak a könyvtárban olvashatók, hanem a könyvekhez hasonlóan kölcsönözhetőek is.

Reméljük, hogy egyre többen használják ki a könyvtár nyújtotta egyéb szolgáltatásokat is, pl. a dokumentumok könyvtárközi kölcsönzését, az ingyenes internetet, s egyre többen vesznek részt az olvasást népszerűsítő rendezvényeinken.

A könyvtárban szerdánként és péntekenként négytől hat óráig várjuk községünk olvasni szerető lakosait!

Gróf Lászlóné
könyvtáros

Meseország megmenekült

Az elmúlt év december 13-án, vagyis Luca napján került sor a sárvári könyvtár Momó-játékának záró rendezvényére. Először Hámori Balázs néprajzkutató mesélt e jeles napról, majd tanítványai be is mutatták a gyerekeknek a szalmahányós, vidám, kotyolós rigmusokat. Ezt követte az értékelés: 18 sárvár környéki községből összesen 121 gyerek vett részt a játékban, bebizonyítva, hogy szeretnek olvasni, kedvelik a meséket, sőt szeretnek könyvtárba járni, hiszen a feladatokat csak úgy tudták megoldani a kisdíjakok, ha elmentek a helyi könyvtárba. A játék első fordulóját bizonyult nehezebbnek, sokan nem mindegyik kérdésre adtak helyes választ. A második fordulóban viszont mindenki kitalálta a mese címét. Akik a plusz feladatokra: a meseírássra és a rajzolásra is vállalkoztak, még több pontot szereztek. A gyerekek jóvoltából nagyon sok érdekes történetet olvashattak és számtalan szép

rajzot nézhetett Momó, a könyvmanó. Mivel minden gyerek ügyes volt, mindenki kapott ajándékot. A legügyesebbek, vagyis akik a legtöbb pontot érték el, külön jutalomban is ré-

szesültek. Sitkéről Kálmán Eszter, Mórocz Natália, Sebesi Emőke, Homlok Anna és Németh Gergő. A legjobb meséket írókat – köztük Németh Gergőt, a Turbó, a kis versenyautó című meséjéért – egy-egy társasjátékkal is meglepte Momó.

Az idei évben is várunk benneteket a könyvtárban!

Bódi Piroska
a sárvári könyvtár vezetője

Turbó, a kis versenyautó

Egyszer volt, hol nem volt, egy messzi városban élt egy kis versenyautó, akit Turbónak hívtak. Szomorú volt, mert nem engedték versenyezni. Azt mondták neki, hogy túl kicsi és csapata sincs. Történt egy napon, hogy találkozott a kis targoncával, aki egy gumiszervizben dolgozott. Turbó elmesélte neki a bánatát. A kis targonca elhatározta, hogy segít neki. A gumiszervizből kapott új gumikat, és a targonca lett a szerelője. Így ketten lettek egy csapat, és beneveztek a versenyre. Így már indulhatott a versenyen. Turbó nagyon boldog volt. Eljött a nagy nap, amikor rajthoz álltak a versenyautók. Elindult a futam, nagyon szoros volt a verseny. Turbó bebizonyította, hogy meg tudja nyerni a versenyt. Büszkén vették át a győztesnek járó kupát. Azóta is sorra nyeri a versenyeket Turbó és a kis targonca.

Németh Gergő
3. osztályos tanuló

Újabb vállalkozás telepedett le Sitkén

Az egykori kocsmá épülete az utóbbi évek során immár sokadjára állt üresen és kihasználatlanul. Vörös Krisztinának köszönhetően tavaly azonban ismét élet költözött a Kossuth utca 2. szám alatti ingatlanunkba. A sitkei gyökerekkel rendelkező vállalkozó szellemű hölgy december 16-án nyitotta meg településünkön a Nemzeti Dohányboltot.

Bár a dohánybolt közvetlenül nem érinti a lakosság egészségét, a falu számára mégis egyértelműen örömhír az üzlet megnyitása, hiszen azon túl, hogy az önkormányzati tulajdonban lévő épület nem áll továbbra is kihasználatlanul, az ingatlan bérbeadásával, valamint azzal, hogy újabb vállalkozás van bejelentve Sitkére, a településnek bevétele is származik.

Kérdésinkkel felkerestük Vörös Krisztinát, a trafik üzemeltetőjét, aki mesélt nekünk eddigi tapasztalatairól.

– Bár sokan lehet, hogy még nem is tudják rólad, de részben Sitkéről származol. Milyen a kapcsolatod a faluval, mennyire kötődsz ehhez a településhez?

– Jómagam Sárvárról érkeztem, édesanyám és a nagyszüleim voltak sitkei lakosok. Unokabátyám még mind a mai napig itt él. Gyerekkoromban rengeteg időt töltöttem a faluban, nagyon sokat nyaraltam Sitkén.

– Hogyan jött az ötlet, hogy éppen Sitkén nyisd meg az üzletedet?

– Mindenképpen a Sárvárt környező falvakban szerettem volna boltot nyitni. Ezt követően megnéztem a kínálatot, hogy mely településeken nem nyílt még dohánybolt. Sitkén még nem volt, megpályáztam és szerencsére sikerült.

– A közéletben nagyon sok kritika és támadás érte a dohányboltokat. Mindezek ismeretében nem féltél beleválni ebbe az üzletbe?

– Dehogyanisnem, de ha most nem próbálom meg, akkor sohasem tudom meg, hogy milyen. A mai világban bármilyen üzletbe vág bele az ember, az rizikós. Korábban a ven-

déglátásban dolgoztam, logisztikát végeztem, így bár nincs ide kapcsolódó végzettségem, de bele mertem vágni.

– December 16-án nyitott meg a trafik. Milyenek az eddigi tapasztalataid? Mennyire nehéz egy ilyen kicsi faluban boltot üzemeltetni?

– Mindenben vannak nehézségek, de egyelőre még azt mutatja a mérce, hogy inni és cigarettázni mindig is fogtak az emberek.

– A falubeliek hogyan fogadták a Dohányboltot?

– Örültek neki. Többen is mondták, hogy várták már nagyon, mert a környező falvakba vagy Sárvárra kellett átmenniük cigarettáért. Kedvesek és aranyosak voltak az emberek, ez biztos annak is köszönhető, hogy édesanyámat jobban ismerték.

– Sok időbe telt, hogy a falu lakossága tudomást szerezzen a trafik nyitásáról?

– Pumi (Bösze Zsolt) segítségével szórólapokat hordtunk ki a községben. Biztos, hogy vannak olyanok, akik később kapták meg a lapot, vagy akár el sem olvasták, de azért szerintem most már majdnem az egész falu tudja, hogy megnyitottunk.

– Köszöntünk a faluban, és sok sikert kívánunk a további munkához!

Az önkormányzati tulajdonban lévő épületben már sokan próbáltak vállalkozást üzemeltetni, ám az utóbbi időben senkinek sem sikerült hosszú távon érvényesülnie. Bízunk benne, hogy most az ellenkezője valósul meg!

Új funkcióit kapott a „Patkó” kocsmá

most az ellenkezője valósul meg!
Czupor Szilvia

Tájékoztató a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának és forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. tv. módosításáról

A nemdohányzók védelmét biztosító jogszabályt hatálybalépését követően többször is módosították.

Az utolsó módosítás a dohányzási korlátozással érintett, valamint a dohányzásra kijelölt helyek, helyiségek, közterületek, valamint a nemdohányzó intézmények megjelölésével kapcsolatos.

A jogszabály 2 §. (7) bekezdése alapján a jelöléseket jól látható, egyértelmű felirat vagy jelzés formájában kell szembetűnő módon alkalmazni. E feltételeknek a dohánytermékek előállításáról, forgalomba hozataláról és ellenőrzéséről, a kombinált figyelmeztetésekről, valamint az egészségvédelmi bírság alkalmazásának részletes szabályairól szóló 39/2013. (II. 14.) Korm. rend. 11 §-a (7. sz. melléklet) által meghatározott tartalom és formátum felel meg.

A felirat vagy jelzés mérete legalább A/4-es nagyságú. A feliraton vagy jelzésen szereplő „DOHÁNYZÁSRA KIJELÖLT HELY” és „TILOS A DOHÁNYZÁS” szövegeknek piros színnel, legalább 30 pontos Helvetica Bold, az egyéb szövegrészeknek legalább 18 pontos Helvetica Bold betűmérettel kell készülniük. A szövegnek négy nyelven kell szerepelnie, továbbá tartalmaznia kell azt az internetes és telefonos elérhetőséget, amelyen a dohányzásról leszokáshoz segítséget lehet kérni.

A fenti tartalomnak és formátumnak megfelelő feliratokat és jelzéseket **2014. március 1-jétől**

KÖTELEZŐ

alkalmazni. A megfelelő feliratok és jelzések az ÁNTSZ honlapjáról (www.antsz.hu) letölthetők.

Sárvári Járási Népegészségügyi Intézet

Idősek napi rendezvény advent harmadik vasárnapján

December 15-én került sor Sitkén az idősek tiszteletére megrendezett idősek napi ünnepségre, amelyen hatvan községünkben élő, 65 év feletti érintett jelent meg. Közülük Bokor Lajost és feleségét, Virág Mária Saroltát, Horváth Bélánét és Márton Zoltánét kértük meg, osszák meg velünk tapasztalataikat, élményeiket.

Bokor Lajost és feleségét meglepetésként érte a rendezvényre való meghívás. Elmondásuk szerint kettős érzések kavargtak bennük, hiszen egyrészt nagyon örültek a meghívásnak, másrészt pedig, az ő szavaikkal élve, meglepődtek azon, hogy az évek milyen gyorsan járnak. Ez volt tehát az első alkalom, hogy részt vettek a rendezvényen, és nagyon jó tapasztalatokkal tértek haza.

2013-ban a 65 év felettiiek kaptak meghívást az idősek napjára

Nagyon jól érezték magukat, mind a műsor alatt, mind pedig a műsor után, hiszen nagyon jó hangulat alakult ki a társaságban. Különösen jó érzés volt, hogy nem alakultak ki klikkek, az emberek nem különültek el egymástól, így a rendezvény közösségkovácsoló ereje teljes mértékben megvalósulhatott és érezhető is volt. Meglátásuk szerint a faluban ez az esemény összehozza az embereket, hiszen olyan személyek is kapcsolatba kerülhetnek egymással, akik a hétköznapi életben nem találkoznak, vagy a lakóhelyük közötti távolság, vagy az eltérő társasági kör miatt. Mindkettejük számára nagy öröm volt a fellépők előadása. Az óvodások műsora, a versek, a citerások előadása is nagyon szívhez szóló volt, az utóbbi különösen azért, mert hozzátartozóik is a fellépők között voltak. Ezek mellett polgármesterünk, Morgós István beszéde is nagyon meghatározó volt számukra, továbbá úgy vélik, hogy részéről nagyon szép dolog egy ilyen rendezvény létrehozásának szorgalmazása, mivel a környező falvakban erre nem kerül sor. Meglátásuk szerint megtisztelő dolog minden érintett számára a személyes úton történő meghívás is, és a távozáskor átnyújtott ajándéksomagot is nagyon kedves gesztusnak vélték. Ezúton szeretnék megköszönni minden szponzornak, rendezőnek, szervezőnek és segítőnek azt, hogy ez a szép nap létrejöhessen.

Horváth Béláné már kilencedik alkalommal vett részt a rendezvényen, de elmondása szerint még mindig ugyanolyan lelkesedéssel várja az esemény közeledtét, hiszen szerinte is nagyon jó érzés, hogy ennyi ismerős arccal, régi barátokkal tölthet el egy kellemes délutánt, ahol felidézhetik a régi szép emlékeket, együtt nosztalgizhatnak, és nevelhetnek fiatalokat a történeteikben. Nem csupán az idősekkel, de a fellépő fiatal generációkkal találkozhat ezen a napon, így

megismerheti községünk ifjait. Minden fellépő műsorát nagyon kedves gesztusnak tartja, de az estebéd elfogyasztása közben felcsendülő régi nóták, szép dalok a citerazenekar előadásában még inkább fokozzák a nosztalgizációt. Horváth Béláné is kiemelte, milyen jóleső érzés a polgármester személyes meghívása, a segítők, résztvevők meleg fogadtatása. Ezúton szeretné megköszönni minden közreműködőnek és fellépőnek a figyelmességet és a sok kedvességet, amelyben a résztvevők részesülhettek.

Márton Zoltáné szintén kiemelte Morgós István figyelmességét, vagyis a meghívó személyes átadását. Ekkor határozta el, ha egészsége engedi, akkor mindenképpen részt vesz a rendezvényen. Elmondása szerint a műsorszámok között nem tudott különbséget tenni, hiszen mindegyik nagyon tetszett neki. Ő is pozitív élményekkel tért haza, és bevallása szerint nagyon jól érezte magát. A korhatár 65 évre való csökkentését ő is jó ötletnek tartja, hiszen így még több régi és kedves ismerőssel nosztalgizhatnak a délutáni folyamán. Természetesen nagyon örült a csomagnak is, és ezúton szeretné megköszönni az ünnepség rendezőinek alázatos munkáját.

Vörös Zsófia

LÁBOS JÓZSEF: Hetvenen túl

Ágyúlövésre születünk,
Csak az anyánk volt mellettünk,
Mert az apánk hadban volt.
Hát az öröm így lett dráma,
Keserű lét sok családba',
Az újszülött árva lett.
Sok tavasz jött, cseperedtünk,
Ezerfelé szétszéledtünk,
Egyengettük sorsunkat.
Mindegyikünk társra lett,
Fiatal év gyorsan telt,
Mert hajtottuk az időt.
Csivitelő gyereksereg,
Szeretetük igaz, meleg,
Édesíti életünk.
Élvezzük a forró nyarat,
Köszönjük a sorsnak, mit ad,
Sok unoka kényeztet.
Észrevétlen, ködös reggel,
Pihenés jött deres fejjel,
És a nyugdíj elközelg.
Telik-múlik az idő,
Figyelmeztet a tüdő,
Kár lenne úgy sietni.
Néha a Sors kegyetlen,
Ha a társunk már odalenn,
Így magunkra maradtunk.
Egyre messzebb van a zokni,
Segítséget meg kell szokni,
A törődés jól esik.
Itt van már a célegyenes,
Éltünk képe nagyon vegyes,
Sajnos gyorsan véget ért.

Együtt ünnepelt a falu apraja-nagyja

A karácsony akkor szép, hogyha fehér hóba lép – írja Csanádi Imre Karácsony fája című versében. Sajnos a tavalyi évben sem volt fehér a karácsony, nem voltak havasak a háztetők, a völgyek, erdők, mégis a falu lakosainak tele volt a szíve szeretettel, így ünnepelték együtt a falu-karácsonyt.

Mindenki számára köztudott, hogy a karácsonyi ünnepséget advent negyedik vasárnapján rendezzük meg. Az emberek erre a napra már lelküket és magukat is ünnepelőbe öltöztetik, s együtt, egy nagy családként várjuk a karácsony csodájának érkezését. A kultúrház is, mint saját otthonunk, ünnepi díszekkel van kidekorálva.

A karácsonyi műsort Gróf Lászlóné Erika néni nyitotta meg köszöntőjével. Majd elsőként engem konferált fel, hogy egy szép karácsonyi verssel kezdjük a műsort. Utánam Györgyi Mátyás következett, aki szaxofonon karácsonyi dalokat játszott. Nagy bátorság kellett, hogy kiálljon a közönség elé, de a feladatot nagyon ügyesen teljesítette. A szaxofonon játszott énekek után Morgós István polgármester úr mondta el ünnepi köszöntőjét. A műsor további folytatásában a közönség hallhatta Pénzes Hanna zongorajátékát és láthatta Erika néni által csak alkalmi táncosoknak nevezett lányok táncát, majd ismét egy vers következett Vörös Zsófia előadásában. A rendezvény végére alkalmi kórusunk is összeállt, idén a Karácsonyi álom című dalt énekeltük. A karácsony nem karácsony betlehemezés nélkül. Az ünnepi előadás zárásaként Jézuska várással készültek a gyerekek, felkészítőjük Erika néni volt. Pár héttel karácsony előtt a gyerekek lelkesen jelentkeztek, hogy szeretnének szerepelni falukarácsonykor. A végén annyian lettek, hogy körülbelül negyven ember állt egyszerre a kultúrház színpadán. A betlehemi színdarab összeállítása, a szerepek kiosztása, a sok próba időbeli összeegyeztetése nem volt egyszerű dolog, de meglett a gyümölcse. A gyermekek izgalommal a színpadon léptek színpadra, s egy-egy baki mindig belefér. Szüleik büszkén ültek a nézők soraiban. A darabban felcsendülő dalokat a Sitkei Citerazenekar kísérte játékával.

A karácsony a szeretet ünnepe, de úgy gondolom, nem csak ezen az egy napon, vagy ezen az ünnepen kell szeretnünk egymást. Bátran merjük mondani édesapánknak, édesanyánknak, testvérünknek, nagyszüleinknek: „Szeretlek”! Ne csak karácsonykor emlékezzünk azokra, akik már nem lehetnek velünk, hanem az év minden napján, s gondoljunk arra, milyen szerencsések vagyunk, hogy van szerető családjunk!

Vass Bernadett

Köszönet a leköszönő tisztviselőknek

A Sitkei Nyugdíjas Klub 1992-ben alakult. Az alapító-vezető Markotán Lajosnéól 1996-ban Hencz Lajosné vette át a klub vezetését, Sebesi Sándorné helyett pedig 1998-ban Kocsi Károlyné a pénztárosi tisztséget. Azóta intézték ők ketten szívvel-lélekkel a nyugdíjas klub ügyes-bajos dolgait. A majd két évtized elteltével azonban úgy érezték, hogy át kell adniuk a stafétabotot a fiatalabbaknak, remélve, hogy újszerű ötletekkel hoznak majd színt a klub életébe. Az új vezető Borbély László, a pénztáros Bokor Lajosné lett.

Színházlátogatás Celldömölkön

A Sitkei Hírek 2013. decemberi számában Gróf Lászlóné Erika tudósított a Nyugdíjas Klub bővítéséről, a klubfoglalkozások folytatásáról. Tudósításában utalt arra is, hogy Hencz Lajosné klubvezető színházlátogatás szervezését kezdeményezte.

Az új tagok felvételével bővült Nyugdíjas Klub – örömmel üdvözölve a kezdeményezést – szinte teljes létszámmal vett részt Celldömölkön a Művelődési Központ színháztermében a Turay Ida Színház Gül baba című daljátéka előadásán december 28-án este. Az oda-, illetve hazajutást a tagok személygépkocsikkal oldották meg.

A klub tagjai számára igen kellemes estét, maradandó élményt nyújtottak a színművészek és zenészek. Sokáig emlékezünk a szerepüket lelkesedéssel – és szerepükből adódóan sok humorral – alakító szereplőkre.

Jó ötlet volt a közös színházlátogatás, köszönet a szervezésért, a részvételi feltételek biztosításáért. Úgy gondolom, idén is jó lenne hasonló közös színházi programot beiktatni.

A Sitkei Nyugdíjas Klub január 12-én, vasárnap délután az új év köszöntése jegyében baráti beszélgetés keretében tartotta meg foglalkozását.

Borbély Lászlóné

Új vezetőség a Nyugdíjas klub élén

Morgós István polgármester úr a klub februári ülésén köszönte meg Hencz Lajosnénak és Kocsi Károlynénak a közösség érdekében végzett munkájukat, s reményét fejezte ki, hogy az újonnan megválasztott tisztviselők is ugyanilyen lelkesedéssel irányítják majd az új tagokkal bővült Sitkei Nyugdíjas Klubot.

Gróf Lászlóné

Sitkei emlékeim (1942–1951) III. rész

Iskolás leszek

Elértem az iskolaköteles kort. Az iskola pedig megnyitotta kapuit. A templom tövében a kétszintes épület napi vendége voltam. Gyalog oda, gyalog vissza télen, tavasszal, ősszel. A római katolikus általános iskola /1948-ig/ az előírt egyházi szellemiségben végezte a nevelő munkát. Pogány Elvira tanító néni, Werner Lajos igazgató úr, akinek fia is sokszor besegített a tanításba, szigorú volt. A porosz szellemiség, ha szükségét látta, a testi fenyítést sem mellőzte. Volt is lelki konfliktusom egy-egy körmözés kapcsán, de most is köszönöm ott fent Elvira néninek, hogy megtanított az igényes írásra, a pontos munkára. Bocsásson meg, hogy néha füllentettem, mikor azt mondtam, hogy útközben az eső törölte le a palatáblámról a leckének szánt betűt. Este a petróleumlámpa mellett nagyapám meséje érdekesebb volt. Kántortanító igazgató Lajos bácsi, ne haragudj, hogy anynyiszor késve nyomtam az orgona fűtatóját, de az úrfelmutatás alatt olyan jó volt a harangkötélen hintázni. Azt a nyaklevest, amit érte kaptam, megérdemeltem. Természetesen naponta misével kezdtük a napot. Sorakoztunk, felballagtunk a tanító nénivel a reggeli misére. Bocsánatot kérek attól a haldokló nénitől is, akinek az utolsó kenet feladásához kellett asszisztálnom Göndöcs tiszteletes urunk felszólítására. Az jobbkor nem is lehetett volna, mint Elvira tanító néni számolás óráján. Lajos bácsi csodálatos gazdaságtan órákat adott elméletből, gyakorlatból egyaránt. A kukoricafosztást, a konyhakerti kellékeket, az ásók ismeretét azóta is csak onnét tudom. Rajzoltam a füzetbe az ásó formákat, gyakorlatban meg Lajos bácsi kertjét rongáltuk. Igazi életre nevelés volt. Barát /Sanyi??/ és Nagy Karcsi osztálytársaim sokszor végezték a többi helyett is a munkát, önként dalolva, mert a betűktől mérgezésük volt. Azt már bizonyítanom sem kell, hogy a valamikor kiosztásra került selyemhernyók tenyésztésének lehetősége hogyan kellett fel az érdeklődésemet életükről, a bábozódás csodájáról. A szederfák,

amelyek a poros, akkor kis forgalmú országút mellett érés idején amúgy is lefoglaltak, most még a napi hernyőelés /szederlevél/ begyűjtésével is marasztaltak. Volt is öröm, mikor a „gubótermés” pár forintja az első zsebpénzemet jelentette. Kellett is az a szentháromság napi búcsúra. Ez az „újjgazdagság” nem tántorí-

Anyakönyvi napló folyószáma: 77

Bizonyítvány

Sándorfi József

a Sitkei Római Kat. általános iskola II. osztályának tanulója az iskolai év végén a következő osztályzatot érdemelte: 1948/49. isk. év. 1949/50. isk. év.

Magaviselete		Ismétlők számán
Szorgalma	jó	
Vallás	jó	
Magyar ny.	Beszéd és értelemgyakorlat	jó
	Olvadás	jó
	Írás	jó
	Regalmazás	jó
	Nyelvi ismeretek	jó
	Számolás és mérés	jó
	Rajz	jó
	Kézimunka	jó
	Ének	jó
	Testnevelés	jó
Mulasztott	1. félévet	2. félévet
Nem igazolt	1. félévet	2. félévet

Jegyzet:

Kelt: Sitke, 1948. hó. nap. 22.

P. H. Sándorfi József igazgató-tanító, (iskolavezető elnök.)

Javítóvizsgáról szóló záradékra szánt hely:

Kelt: 1948. hó. napján.

P. H. Sándorfi József tanító.

Sándorfi József 2. osztályos bizonyítványa

tott el attól, hogy egy-két kört ne toltam volna a körhintát rabszolga módjára, hiszen a jutalom egy-egy ingyen kör volt. Jól is ment akkor különösen a Poós vendéglőnek. A félreértések elkerülése végett, én csak külső szemlélő voltam ebben. Amúgy sem mondanám, hogy üres volt a kocsmá, de hát a búcsú az búcsú. Katinka, Alajos osztálytársam húga, a Fesslerék Erzsikeje, a Cinder és Linka leányzók mosolya volt az első, ami fiú mivoltomat nem kérdőjelezhetette meg. Sokszor Vas Jenő bácsi vegyes boltja felé is azért vettem az irányt, mert egybe esett az utunk. Persze csak a temetőig, mert onnét irány Kisitke, a kápolna, az erdei út, az állomás. Mennyi volt ez? 3-4 km, azaz napi 7-8 km. Ma is jót tenne gyaloglási edzésnek. Ehhez még adjuk hozzá, hogy volt két tehenünk! A fekete, svájci fajta Rigó annyi tejjel látta el a családot, hogy azt már képzelenség lett volna feldolgozni. Tehát irány a tejcsarnok a tejkönyvecskével, ahol bevették a napi hozott mennyisé-

get. Ez bizony az egyetlen kereső fizetése mellett jól jött anyám konyhájára.

Az 1948/49-es tanévet Ludván János tanító úr keze alatt kezdtük. Mint tenítő, örök minta maradt számomra, akinek minden szavát ittuk, mert olyan kisugárzása volt, mint Benedek Eleknek, akire mindenkinek figyelni kellett. A sors finora, magam is pedagógus lettem, sokszor jutott eszembe az Ő példája. Amikor a honfoglalás történeti leírását olvastam később, felnőttként, az ő szemléltető tárgyai, lebilincselő, bizonyára kicsit kiszínezett történetei elevenedtek meg előttem. Ma is. Hiszem, hogy más időkben országosan ünnepelt pedagógus lehetett volna. A tanítás befejezésekor felsorakoztunk az evangélikus templom előtt az elköszönéshez. Vallási hovatartozás szerint „Erős vár a...”, „Dicséretes a...” – hangzott a kórus. Megvártuk, amíg elvonul az épületbe derék jó tanítónk, majd elkezdtük a mi kis játékos vallási villongásunkat. Ennek persze köze nem volt a hitünkhöz, de a csapatszellem az csapatszellem.

Érdekes volt, hogy pár perc után, miután kipüföltük egymást, szent volt a béke. A tanító úr persze erről mit sem tudott. Gondolom, mert a másnapi számonkérés elmaradt, áruló meg nem volt köztünk. Az árulkodás különben is főbenjáró bűn volt.

Göndöcs tiszteletes úr hűséges ministránsa voltam. Erna néni elsőáldozást követő vendéglátása legalább akkora élmény volt, mint a két év múlva bekövetkező bérnyomás. Kovács Sándor püspök úr templomajtó fogadása ma is egy jól fixált pillanatkép az emlékeim között. A hangulatos úrnap körmenetek, a nagyszombati feltámadási szertartás, a búzaszentelés, az adventi hajnali misék ministráló kis Sándorfija talán enyhítést kap a végső elbírálásnál. Farkas Sanyi felkínált Sellő cigaretta slukkjaiban a bűnrészességet csak részben vállalom. Különben is az igazi kemény fiú az Ódor Pista volt. Őt fűrészeségben nem lehetett felülmúlni. Kovács tanító úr Mihály fia a megtestesült komolyság, Horváth Peti a furfangos észjárás példái voltak.

Folyt. köv.

Kedves emlékeim

60 éve történt

Melyik a legszebb névnap? A Katalin. Miért? Mert aznap győzött a labdarúgó-válogatott az angolok ellen Londonban, 1953. november 25-én. Hát igen, akkor még volt magyar foci! Ezt bizonyítandó, ahogy az utcán fociztunk, mindenki valamelyik játékos nevét használta. Izgultunk a válogatottért a néhány falusi, telepes rádió mellett Szepesi György buzdító szavait hallgatva.

Én is „fertőzött” voltam a focival, még ha nem is olyan magas színvonalon. Mint falusi kisgyermek komoly dologra vállalkoztam – fogadásból. Bozsik Cucunak írtam üdvözlő sorokat szurkoló játszótársaim nevében, melyet ők nem hittek el. A kapitánytól autogramot kértem. Erre én választ csak ajánlott levél formájában várhattam volna, de erre már végképp nem

volt pénzem. (Összjövedelmem a Pajtás újság értékesítéséből származott.) Faragó néni, az akkori postás segített ki, ő fizette a díjat. A választ, akkori életem legnagyobb ajándékát még a tél végén hozta a postás. A boríték az „aranycsapat” tagjainak aláírásait és Bozsik József kísérő sorait tartalmazta. Az aláírás azóta is féltett kincsem.

Közel 40 éves reptéri munkám során mint „örök kisgyermek” gyűjtöttem az aláírásokat világhírű sportolóktól, hazai játékosoktól, versenyzőktől. Jó néhányukkal személyes kapcsolatom is lett.

Leírhatatlan élmény volt számomra 1972. június 13-a, amikor személyesen is találkozhattam Athénban Pusás Öcsi bácsival – aki akkor, ott a Panathinaikosz edzője volt –, s a BEK döntő vesztese. Háromlevelű lóhere

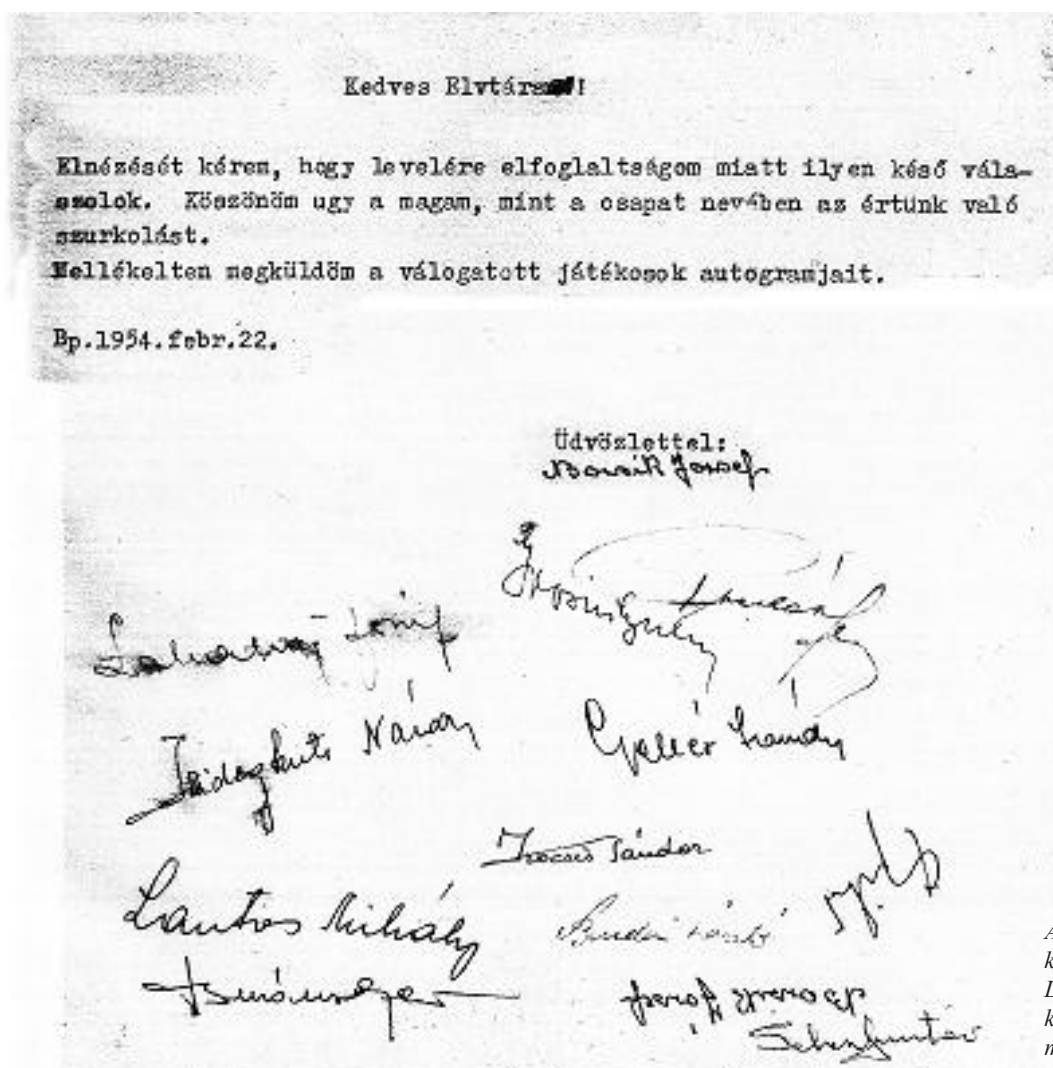
jelvényükre adott autogram újabb érték.

Számomra örök élmény marad 1981. december 16-a délelőttje, amikor Sebesi Gusztó bácsival őszintén megvitattuk az aranycsapat életét, majd az utána következő évek fociját. Tartalmas, felejthetetlen öt óra volt.

Szomorú emlékem, mikor Barcelonában voltam, s Kocsis Sándornak már csak a lakását láthattam, Czibor Zoltán pedig nem volt a városban, így a találka elmaradt.

Talán az ötvenes évek remek sporteredményei (helsinki olimpia) indították el érdeklődésemet a máig tartó rajongás vagy fájdalmak felé.

A lélekben örökké sitkei
Lábos József

Az aranycsapat tagjaitól kapott autogramok Lábos József féltett kincsei közé tartoznak még ma is

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Tekéseink a legjobb tízben

Jó eredménnyel zárta a tekecsapat az őszi szezont, ugyanis a csapat a legjobb tízben végzett. Ennek ellenére a tavaszi szezonban még jobb helyezést kívánnak elérni, így a cél az, hogy a középmezőnybe végezzenek. Utolsó találkozásunk óta megrendezésre került az előző cikkben már említett, akkor még csupán tervezett emlékkupa, melyet a tragikus körülmények között elhunyt csapattársuk és barátjuk, Hajas András tiszteletére és családja segítségével szerveztek meg. A kupán 18 csapat mérkőzött meg egymással, amelyek közül az első helyen igazolt csapatok közül első helyen végzett a Sitke I. csapat, utánuk második helyen Ják, és a dobogó harmadik fokán pedig a Nagysimonyi csapat. Január 7-én került megrendezésre az Újévi Kupa, ahol az igazoltak közül

Ódor Szilárd erősíti ezentúl tekecsapatunkat

ismét első helyen végzett a Sitke I. csapat (a kupán szereplő játékosok: Kovács Zoltán, Molnár Tibor, Molnár Gábor, Orbán Csongor), második helyen zárt a Sárvári Kékgolyó, és harmadik helyen pedig Sitke II. A csapat egy új taggal bővült: Ódor Szilárdnak már van közös múltja a csapattal, ezért is gondolta, hogy egy számára már nem idegen csapatban és közegeben folytatná a játékot. Ezt megelőzően vett már részt amatőr bajnokságon is, illetve játszott Sárváron is. A csapat örömmel fogadta az új tag érkezését, egybehangzó véleményük alapján egy erős játékosslal bővült a csapat. Ezúton is sok sikert kívánunk a tavaszi szezonban megvalósítani kívánt tervek véghezviteléhez!

Vörös Zsófia

Úszni tanultunk

Kilenc mindenre elszánt gyermekkel indultunk a sárvári fürdőbe úszásoktatásra január 13-án. Az oktatók kedvessége hamar oldotta a kezdeti félelmet, a gyerekek egyre bátrabban siklottak a vízben és a víz alatt. Napról napra egyre több örömmel és sikerélménnyel gazdagodtak. Mozgalmas és fárasztó volt ez a két hét, de a gyerekek megszerették a vizet, az úszást, bátran, otthonosan mozogtak a medencében, a buszra várva pedig tapasztalatokat szereztek a közlekedés területén.

Óvodánkban kiemelten fontos a mozgásfejlesztés, ezért nagy öröm számunkra a gyerekek vízbiztonságának kialakulása, az úszás kedvelt tevékenységévé válása. **Pataki Márta**

A kilenc mindenre elszánt ovis az uszodában

Tisztelt Sitkei Lakosok!

Arra kérjük Önöket, hogy amennyiben eddig másként nem rendelkeztek, ajánlják fel adójuk 1%-át a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesületnek!

Egyesületünk célja a népi kultúra ápolása, továbbörökítése. Az egyesület keretén belül a felnőtt zenekar mellett egy ifjúsági és két gyermek együttes is működik. Emellett tagjaink aktívan vesznek részt a község kulturális életében, az önkormányzat által szervezett társadalmi munkákon. Egyesületünk közreműködésével újul meg a tüzoltószertár, s bővül a játszótér fitness eszközökkel.

Adószámunk: 18894893-1-18

Kérjük, hogy adójuk 1%-nak felajánlásával segítsék munkánkat!

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja ♦ Megjelenik negyedévenként ♦ Felelős kiadó: Kovács Ferenc elnök

Főszerkesztő: Gróf Lászlóné ♦ Főszerkesztő-helyettes, korrektúra: Mesterházi-Horváth Krisztina

♦ Szerkesztők: Germánné Cseszkó Blanka, Kondics Erika, dr. Nagy Erika

Szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1. ♦ Internet: www.sitke.hu